

lig slutter mig til, hvad han yttrede mod Slutningspaastræk af § 2, der siger, at Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov. Men der er desuden en anden Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme for dette Grundlovsforslag. Jeg kan ikke stemme for det, saalænge Forordningen af 26de Juli bestaaer, og saalænge den skal danne Grundlaget for den paatænkte Fællesforfatning. Der er maalkke mange af de Herrer her i Salen, der kunne berolige sig med at sige, at Forordningen af 26de Juli er et Udgangspunkt; men jeg troer ikke, at det burde berolige dem. Et Udgangspunkt og et Grundlag er efter min Formening omtrent det og det Samme. Naar en Mand vilde begynde at rive et Huus ned, fordi der stillede ham i Udsigt, at han kunde faae et større Huus, hvori han kunde boe sammen med sine Brødre, uden dog at vide, hvorledes dette Huus blev indrettet, og kun havde den Bished, at $\frac{2}{3}$ af Grunden kom til at ligge paa et ulovligt Sted, paa en Grund, hvorpaa der ikke maatte bygges, saa troer jeg, at denne Mand vilde handle som en Daare; og, dersom vi gaae ind paa det foreliggende Grundlovsforslag, saa handle vi omtrent som denne Mand, saa forekommer det idetmindste mig. Der er desuden noget saa Vdmlygende for den danske Nation deri, at den Fællesforfatning, under hvilken vi skulle leve sammen med vore tydske Brødre, netop for Danmarks Bedkommende skal hvile paa et Grundlovsbrud; og at dette Grundlovsbrud ikke er gjort ugyldigt, netop af Hensyn til Hertugdømmerne, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Standerborg (Lutzein) meget rigtigt bemærkede, idet han nemlig yttrede, at det var af Hensyn til Hertugdømmerne, at man ikke vilde tilbagefalde denne Forordning. Den ærede Rigsdagsmand for Weile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) sammenlignede vore Forhold med en Vogn, som man kunde standse ved at sige „Nei“ paa et senere Stadium, dersom man faae, at Statsvognen kom for meget ind i det tydske Spor. En anden æret Rigsdagsmand, for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad), sammenlignede vore Forhold med en Steen, som rullede ned ad et Bjerg, og som man ikke skulde standse undervejs; men først, naar den var kommen

heelt ned. Det er meget let at standse en Vogn eller en Steen, naar den begynder at rulle (Latter), men det er et Spørgsmaal, om vi kunne standse Vognen eller Stenen, naar den først er kommen ret i Fart. Jeg troer, at det vil være umuligt for en kommende Rigsdag at sige Nei og derved standse Vognen, om den endog saa skulde gaae lige ind i det tydske Spor; jeg troer, det er umuligt til den Tid at kunne standse den; thi saa er den for meget i Fart. Det er nu paa dette Stadium, at den skal standses, og det er det, jeg troer man skulde forsøge paa. Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har henvendt sig til Rigsdagsmanden for Hjørring (H. Hage) med de Ord, „at det, man ønskede, haabede man ogsaa,“ og derved vilde bevise, at Fællesforfatningen ikke kunde blive saa stærk, at den vilde kunne tilintetgjøre vor særlige Forfatnings Betydning, saa kan jeg slaae ham med hans egne Ord. Han ønsker nemlig, at den Forfatning, vi maatte faae for vore særlige Anliggender, maa blive saa stærk, at den kan modstaae Fællesforfatningen og den Indflydelse, Fællesforfatningen vil skaffe sig paa den, og derfor frygter han heller ikke for, at jo nok Rigsdagen vedblivende vil komme til at beholde sin Myndighed. Jeg griber her Leiligheden til at imødegaae en Vittring fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad), som jeg blev forhindret i at gjøre, dengang den blev fremført, en Imødegaaen, som netop hører hjemme her, hvor Salen netop er om Forfatninger. Jeg maa da være ganske enig med ham, naar han sagde, at han aldrig havde hørt, at et hensynsløst Forsvar havde gavnet Friheden; han sagde, at han havde seet mange Forfatninger reise sig og gaae tilgrunde, men han havde aldrig seet, at noget hensynsløst Forsvar havde opretholdt Friheden. Deri giver jeg ham ganske Ret; det har Ingen seet; thi man har vist ingenstunde seet noget hensynsløst Forsvar for Friheden; derimod har man seet mange hensynsløse Angreb paa den, og det er netop, fordi Angrebene ere skete hensynsløst og Forsvaret er ført altfor meget hensynstagen, at Friheden er gaaet tabt. Jeg troer, at, naar vi tabe vor frie Forfatning, skal man sandelig